

Betænkning

over

I. forslag til lov om leje,

II. forslag til lov om boligbyggeri,

III. forslag til lov om ekstraordinær grundskyld og ejendomsskyld til kommunen,

IV. forslag til lov om ændring af lov om kommunale ejendomsskatter m. v. og

V. forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring. (Om personlige tillæg til invalide- og folkepensionister m. v.).

(Afgivet af udvalget den 5. december 1958).

Udvalget har holdt 12 møder og har herunder haft 5 samråd med boligministeren og 1 samråd med socialministeren, indenrigsministeren og handelsministeren.

Fra boligministeren og indenrigsministeren er modtaget skriftlige besvarelser af en række af udvalget stillede spørgsmål, og der er modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra

Boliganvisningsudvalgene i Esbjerg, Odense, Randers, Ålborg og Århus, Boligudvalget for Bevægelseshæmmede, Butikshandelens Fællesråd, Bygge-Societetet for Danmark, Constantin Brun A/S, Danmarks Lejerforbund, Danske Bankers Fællesrepræsentation, Danske Kulimportørers Fællesrepræsentation, De danske Grundejeres Landsorganisation, De danske Provsbankers Forening, De samvirkende Invalideorganisationer, De samvirkende Lejerforeninger, De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark, Foreningen af Arealejere i danske Provinshavne, Foreningen „Bymæssige Kommuner“, Formernes Fagforening,

3 frederiksbergske huslejenævn, Landsretssagfører Leo Frederiksen, Fællesorganisationen af almennyttige danske Boligselskaber, Fællesorganisationen af Lejerforeninger i Socialt Boligbyggeris Ejendomme, Fællesrådet for Lejerforeninger i Rødovre Kommune, Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark, Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark, Esbjerg afdeling, Jernbanearbejdernes afdeling T, Københavns Godsbanegård, Kjøbenhavns Vognmandsbrug, Københavns kommune, Københavns kommunes socialdirektorat, Landsforeningen af Malermestre i Danmark, Malerforbundet i Danmark, Malersvendenes Arbejdsløshedskasse, Overretssagfører Niels Nielsen, Nørresundby byråd, Odin Clorius A/S, Settlementet Askovgården, Sundby-Hvorup sogneråd samt fra forskellige lokale grundejerforeninger og lejerforeninger og en række enkeltpersoner.

Ad I. forslag til lov om leje.

Udvalget har i tilknytning til lovforslagets § 135 og § 150 samt nedenstående ændringsforslag nr. 27 drøftet muligheden for at skaffe enlige personer bedre vilkår med hensyn til at opnå selvstændige lejligheder. Det er i udvalget blevet fremhævet, at boliganvisningsudvalgenes praksis vedrørende godkendelse af enlige til mindre lejligheder ofte virker hård, og at det forekommer uheldigt, at den nævnte kategori af lejlighedssøgende i lange tider kun har haft meget begrænsede muligheder for at opnå egen lejlighed. Da det imidlertid må erkendes, at familier har vanskeligere ved at undvære selvstændig lejlighed end enlige, har udvalget dog ikke fundet det muligt at indføje lovbestemmelser, der forbeholder enlige visse kategorier af lejligheder, men udvalget finder, at boliganvisningsudvalgene i så vidt omfang, som boligsituationen i den enkelte kommune tillader, bør give enlige personer, der ikke er helt unge, mulighed for at få egen lejlighed.

Herefter indstiller et *flertal* (Niels Andersen, Einer-Jensen, Holger Eriksen, Aage Fogh, Kirsten Gloerfelt-Tarp, Poul Hansen (Svendborg), Horn, Per Hækkerup, Carl P. Jensen, Mørk, Viola Nørlov og Axel Ivan Pedersen) lovforslaget til *vedtagelse* med nedenstående af boligministeren stillede og af flertallet tiltrådte ændringsforslag, idet der i øvrigt henvises til de ved disse anførte bemærkninger.

Et *mindretal* (N. Chr. Christensen, Axel Kristensen, Thorkil Kristensen, Kryger, Lorentzen, Paabøl, Adolph Sørensen, Erna Sørensen og Thestrup) kan, uanset at nogle af de stillede ændringsforslag indeholder nogen forbedring i forhold til det fremsatte lovforslag, ikke tiltræde lovforslaget, navnlig fordi det er kombineret med indførelse af nye ejendomsskatter.

Mindretallet vil nærmere begrunde sin stilling ved lovforslagets 2. behandling.

Ad II. forslag til lov om boligbyggeri.

Ved den indfyldelse, som lovgivningen om støtte til byggeri har fået på byggeriets udformning, er der i årenes løb sket en væsentlig højnelse af boligstandarden. Ud-

valget lægger vægt på, at den omlægning af finansieringsforholdene, som lovforslaget tilsigter, vil blive gennemført på en sådan måde, at den opnåede boligstandard kan fastholdes.

Udvalget har på grundlag af en fra Fællesorganisationen af almennyttige danske Boligselskaber modtaget henvendelse drøftet, om der er grundlag for at slette bestemmelsen i lovforslagets § 104, stk. 1, hvorefter de sociale boligforetagenders vedtægter skal indeholde bestemmelse om, at andelshavere eller lejere har ret til rente af andel i opsparingen. Der har imidlertid i udvalget været betænkelighed ved at lade bestemmelsen udgå, men udvalget finder under hensyn til de administrative vanskeligheder, der er forbundet med ordningen, at det vil være rimeligt at ændre reglerne for udbetaling af renter i det enkelte foretagendes vedtægter, såfremt foretagendet ønsker det, således at andelshavere og lejere kun kan oppebære renter, så længe de bor i det pågældende foretagende, og at beløb på mindre end 10 kr. årligt ikke kommer til udbetaling.

Herefter indstiller det under I. anførte *flertal* lovforslaget til *vedtagelse* med nedenstående af boligministeren stillede og af flertallet tiltrådte ændringsforslag, idet der i øvrigt henvises til de ved disse anførte bemærkninger.

Det under I. anførte *mindretal* kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse, idet lovforslaget efter mindretallets opfattelse i særlig grad favoriserer de sociale boligselskaber.

Mindretallet vil nærmere begrunde sin stilling ved lovforslagets 2. behandling.

Ad III. forslag til lov om ekstraordinær grundskyld og ejendomsskyld til kommunen.

Det under I. anførte *flertal* indstiller lovforslaget til *vedtagelse uforandret*.

Det under I. anførte *mindretal* kan under ingen omstændigheder medvirke til yderligere forøgelse af ejendomsskatterne, der fremtidig vil belaste såvel ejer som lejer med nye byrder.

Mindretallet kan derfor ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse og vil i øvrigt nærmere begrunde sin stilling ved lovforslagets 2. behandling.

Ad IV. forslag til lov om ændring af lov om kommunale ejendomsskatter m. v.

Det under I. anførte *flertal* indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med nedenstående af indenrigsministeren stillede og af flertallet tiltrådte ændringsforslag, idet der henvises til de ved dette anførte bemærkninger.

Det under I. anførte *mindretal* kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse og

henviser til sine under III. afgivne bemærkninger.

Ad V. forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring. (Om personlige tillæg til invalide- og folkepensionister m. v.).

Det under I. anførte *flertal* indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med nedenstående af socialministeren stillede og af flertallet tiltrådte ændringsforslag, idet der henvises til de ved disse anførte bemærkninger.

Det under I. anførte *mindretal* forbeholder sig sin stilling til lovforslaget og vil nærmere redegøre herfor ved lovforslagets 2. behandling.

Ændringsforslag

til

I. forslag til lov om leje.

Af *boligministeren*, tiltrådt af et *flertal* (Niels Andersen, Einer-Jensen, Holger Eriksen, Aage Fogh, Kirsten Gloerfelt-Tarp, Poul Hansen (Svendborg), Horn, Per Hækkerup, Carl P. Jensen, Mørk, Viola Nørlov og Axel Ivan Pedersen):

Til § 37.

1) I stk. 2, 5. linje, ændres ordene „og renovationsbidrag el. lign.“ til: „renovations- og skorstensfejningsbidrag el. lign., for så vidt bidragene pålægges efter takster, der er fastsat eller godkendt af det offentlige“.

Til § 38.

2) I stk. 1, 9. linje, erstattes ordene „cirkulationspumpe og stoker“ af: „de nødvendige pumper, ventilatorer, stokere og automatik“.

Til § 45.

3) I stk. 2, sidste linje, efter „7 år“ tilføjes: „i forbindelse med de almindelige lejebetalinger eller over de årlige varmeregnskaber“.

I stk. 3, sidste punktum, efter „lejebetaling“ tilføjes: „eller over de årlige varmeregnskaber“.

Til § 46.

4) Som nyt stk. 6 indsættes:

„Stk. 6. Konstateres der efter regnskabets aflæggelse fejl ved fordelingen af lejernes bidrag, kan udlejeren, såfremt fejlen må anses for undskyldelig, inden for en frist af 4 måneder efter regnskabets aflæggelse berigtige fordelingen. Om berigtigelsen skal der gives lejerne skriftlig underretning. Med

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ved den foreslåede ændring i bestemmelsens stk. 2 skabes der hjemmel for at pålign lejerne forøgede skorstensfejningsbidrag samt åbnes adgang for at pålign lejerne bidrag af den omhandlede art, som opkræves af private eller koncessionerede virksomheder efter takster, der er godkendt af det offentlige.

Til nr. 2.

Ændringen tager sigte på at klargøre, at også driftsudgifter i forbindelse med nye fyringsmetoder, herunder f. eks. anvendelse af oliefyre, kan medtages på varmeregnskabet.

Til nr. 3.

Ved ændringerne præciseres det, at betalingen af lejernes bidrag til opsætning af varmfordelingsmålere kan ske enten i forbindelse med de almindelige lejebetaling eller over de årlige varmeregnskaber. Ændringen giver således udlejeren mulighed for at opkræve bidraget på den måde, han skønner mest praktisk.

Til nr. 4.

Ændringen tager sigte på at give mulighed for over for lejerne at berigtige undskyldelige fejl ved fordelingen af lejernes bidrag til opvarmningen efter udløbet af den i bestemmelsens stk. 1 fastsatte frist på 4 måneder. Endvidere foreslås der givet udlejeren adgang til af praktiske grunde at overføre mindre fejlbeløb til fordeling på

hensyn til tillægsbetaling som følge af berigtigelsen finder bestemmelserne i stk. 3 tilsvarende anvendelse. Overstiger det beløb, hvormed fordelingen skal berigtiges, ikke 2 pct. af de samlede varmebidrag ifølge regnskabet, kan udlejer bestemme, at beløbet fordeles på varmeregnskabet for den følgende varmeregnskabsperiode. Meddelelsen til lejerne om berigtigelsen må i så fald indeholde oplysning herom.“

Stk. 6 og stk. 7 bliver herefter stk. 7 og stk. 8.

Til § 52.

5) Paragraffen affattes således:

„Stk. 1. Lejeren har ret til i det lejede at lade foretagne sædvanlig installation af telefon. I lejligheder eller lokaler, hvor opvarmningen sker ved kakkellov, er lejeren berettiget til at lade opvarmningen foregå ved hjælp af olie- eller petroleumbrændere eller anden lignende installation i kakkellovnen, såfremt det ved sagkyndig erklæring godtgøres, at skorstenen, som kakkellovnen er tilsluttet, ikke er uegnet til en sådan installation.

Stk. 2. Lejeren har ret til at anbringe sædvanlig radio- og fjernsynsantenne på ejendommen, medmindre sådan er anbragt ved udlejerens foranstaltning til brug for lejeren, eller anbringelse ikke er nødvendig for at opnå tilfredsstillende sædvanlig radio- eller fjernsynsmodtagelse. Anbringelsen skal dog foretages således, at den ikke medfører ulempe for ejendommen eller dens beboere, og udlejer kan i ejendomme med flere lejligheder forlange, at opsætning af radio- eller fjernsynsantenne skal ske i form af fælles-antenneanlæg, således at andre lejere, der senere ønsker opsætning af antenne, får mulighed for tilslutning mod betaling af en forholdsmæssig andel af udgifterne. Ved antennens opsætning skal udlejerens anvisninger i øvrigt følges.

Stk. 3. Lejeren er erstatningspligtig for enhver skade, som de af ham i stk. 1 og stk. 2 foretagne foranstaltninger måtte forårsage, og er pligtig til på udlejerens forlangende ved betaling af forsikring eller på anden måde at stille fornøden sikkerhed for opfyldelsen af erstatningsforpligtelsen.

Stk. 4. Lejeren må ikke uden udlejerens samtykke anbringe andre indretninger eller genstande på ejendommen eller i det lejede

varmeregnskabet for den følgende varmeregnskabsperiode.

Til nr. 5.

Da der i praksis har foreligget tilfælde, hvor udlejer har modsat sig installation af telefon, er det fundet rimeligt at sikre lejeren en ret til at lade sådan installation foretage. Under hensyn til de i den senere tid ofte forekommende spørgsmål om adgang til installation af olie- og petroleumbrændere i kakkellovne foreslås der tilvejebragt en lovordning af dette spørgsmål, således at lejerne får ret til at lade sådanne installationer foretage, såfremt det kan ske uden særlig risiko for ejendommen, og mod at lejeren ved betaling af forsikring eller på anden måde holder udlejer skadesløs.

Radio- og fjernsyns-spredningen har i de senere år opnået en sådan udbredelse, at det må anses for ønskeligt, at der ikke lægges modtagelsen af sådanne udsendelser for mange hindringer i vejen. Modtagelsen af almindelige radioudsendelser stiller i almindelighed ikke krav til særlige arrangementer med hensyn til antenner, men den stigende anvendelse af FM samt det forøgede antal fjernsynsmodtagere vil ikke helt sjældent kræve anbringelse af særlige antenner for at kunne opnå tilfredsstillende modtageforhold. Der foreslås derfor indsat en bestemmelse, der giver lejeren ret til under visse nærmere omstændigheder at anbringe antenneanlæg på ejendommen. Det er dog en betingelse, at lejeren følger udlejerens anvisninger, og udlejer kan i ejendomme med flere lejligheder forlange, at opsætningen sker i form af fællesantenneanlæg. Det er endvidere fremhævet, at lejeren er erstatningspligtig for al skade, som opstår i forbindelse med de omhandlede installationer, og at udlejer kan stille krav om en forsikringsmæssig dækning af lejeren erstatningspligt eller anden sikkerhedsstillelse herfor.

end de i stk. 1 og stk. 2 nævnte eller foretage nogen forandring af det lejede, herunder forsyne det med fast gulvbelægning, fjerne eller flytte kakkelovne, komfurer, døre, forsatsvinduer o. lign.

Stk. 5. Reglerne i stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for lejeren.“

Til § 65.

6) I stk. 1, 3. linje, efter „neden for“ indføjes: „nr. 3) og“.

I stk. 1, nr. 3), tilføjes som nyt punktum: „Uanset om der i lejeforholdet måtte gælde et kortere varsel, tilkommer der lejeren et opsigelsesvarsel af 3 måneder til aftalt eller forudsat flyttedag.“

7) I stk. 1, nr. 5), c), tilføjes som nyt punktum: „Er den medejer, der bor i ejendommen, fyldt 65 år, kan der dog foretages opsigelse til fordel for en anden medejer, der ligeledes er fyldt 65 år, dersom begge medejere i mindst 5 år har haft tinglyst skøde eller anden tinglyst adkomst på hver mindst $\frac{1}{4}$ af ejendommen, og lejemålet, der opsiges, er indgået efter tinglysningen af de pågældende adkomster.“

8) I stk. 1, nr. 8), 1. linje, efter ordet „lejeren“ indføjes: „eller medlemmer af hans husstand“, i 2. linje erstattes ordene „tilsidesætter sine pligter til at iagttage“ af: „ikke iagttager“ og i 3. linje ordene „hans egen“ af: „lejerens“.

Til § 66.

9) I stk. 1 tilføjes som nyt punktum: „Ved afgørelsen heraf vil der være at tage hensyn til forbedringens karakter og betydning i forhold til ejendommens hidtidige tilstand og størrelsen af de med forbedringen forbundne rimelige udgifter, således at leje-forhøjelsen giver mulighed for en passende forrentning heraf og en under hensyn til foranstaltningens karakter sædvanlig afskrivning samt dækning for de som følge af forbedringen øgede udgifter til skatter, afgifter, vedligeholdelse, administration og forsikring i rimeligt omfang.“

Med disse ændringer svarer bestemmelsen i øvrigt til lovforslagets § 52.

Til nr. 6.

For at sikre arbejdere og funktionærer, der som følge af arbejdsforholdets ophør må fraflytte en lejet funktionær- eller arbejderbolig, rimelig tid til at søge sig anden bolig foreslås der indsat en bestemmelse om, at der tilkommer lejeren af en arbejder- eller funktionærbolig et opsigelsesvarsel på mindst 3 måneder.

Til nr. 7.

Det er fundet rimeligt ved en tilføjelse til stk. 1, nr. 5), c), at skabe hjemmel for, at en ældre medejer vil kunne opnå en bolig i ejendommen, selv om en anden medejer i forvejen har en bolig i denne.

Til nr. 8.

Ændringsforslaget tager sigte på stærkere at præcisere adgangen til ved opsigelse at skride ind over for uordentlige eller uefterrettelige lejere, der ødelægger forholdene i en ejendom.

Til nr. 9.

Ændringsforslaget tilsigter en klargørelse af begrebet „øget brugsværdi“ med henblik på at sikre, at der gives udlejerne fornøden tilskyndelse til at gennemføre rimelige forbedringer af den bestående boligmasse, men således at urimelige leje-forhøjelser undgås.

Til § 67.

10) I stk. 3 efter 2. punktum tilføjes: „I kommuner, hvor reglerne i kapitel XVIII er gældende, er udlejerer dog ikke pligtig at afsætte beløb, der for lejligheder, som var eller havde været udlejet den 1. september 1939, overstiger 18 pct. af den pr. nævnte dato gældende leje; for lejligheder, der første gang er udlejet i tiden fra 1. september 1939 til 31. december 1945, og for lejligheder, der første gang er udlejet den 1. januar 1946 eller senere, begrænses pligten på tilsvarende måde til henholdsvis 15 pct. og 12 pct. af lejen ved første udlejning.“

Til § 84.

11) I stk. 1, sidste punktum, ændres ordene „i væsentlig grad“ til: „i ikke ubetydeligt omfang, herunder ved arbejde i hjemmet“.

Til § 97.

12) I stk. 1 udgår sidste punktum. Stk. 2 udgår.

Til § 98.

13) I stk. 1, 2. linje, ændres „stk. 2-6 og 8“ til: „stk. 2-8“.

Til § 100.

14) I stk. 1, nr. 3), tilføjes som nyt 3. punktum: „Til formidling af lejemål om hus eller husrum til sommerbeboelse eller lignende midlertidig benyttelse af en varighed på ikke over 3 måneder kan autorisation meddeles en institution, en forening eller et selskab, såfremt virksomhedens ledelse og tilrettelæggelse skønnes betryggende.“

I stk. 3, 1. linje, og i stk. 4, 2. linje, efter ordet „personer“ indføres: „, institutioner m. v.“.

Til § 106.

15) I stk. 1, 2. punktum, efter „sådan“ tilføjes: „eller for lejemål om garager“.

Til nr. 10.

Ændringsforslaget, hvorefter der i kommuner, hvor huslejerestriktionerne oprettholdes, sættes et maksimum for afsætningsbeløbenes størrelse, medfører bl. a., at udlejerer af ejendomme fra før 1. september 1939 sikres mod at afsætte større merbeløb til maling, hvidtning og tapetsering, end de ved forslagets § 113 tilladte procentforhøjelser af huslejen andrager.

Til nr. 11.

Ændringsforslaget tager sigte på at sikre, at et medlem af en afdød lejers husstand, som vel ikke økonomisk i væsentlig grad har bidraget til husstandens opretholdelse, men dog har medvirket i ikke ubetydeligt omfang, f. eks. ved arbejde i hjemmet, får mulighed for at overtage afdødes lejlighed.

Til nr. 12 og 13.

Efter at der bl. a. er tilvejebragt hjemmel til at indbringe spørgsmål om fastsættelse af ekspropriationserstatninger for de almindelige domstole i fuldt omfang, har man fundet det rimeligt også at give mulighed for at indbringe boligrettens afgørelser i sager om f. eks. erstatning i erhvervsbeskyttede lejemål for højere instans. De foreslåede ændringer tager sigte herpå.

Til nr. 14.

For at give mulighed for, at f. eks. lokale turistforeninger eller andre institutioner eller selskaber kan udøve formidling af lejemål om hus eller husrum til sommerbeboelse eller lignende midlertidig benyttelse af kortere varighed, foreslås indført en bestemmelse, der giver politimestrene (i København magistraten) beføjelse til at meddele institutioner, foreninger eller selskaber autorisation til at drive sådan virksomhed på samme vilkår som gældende for enkeltpersoner.

Til nr. 15.

Ved ændringsforslaget undtages lejemål om garager fra huslejerestriktionerne.

Til § 108.

16) Som nyt stk. 4 indføjes:

„Stk. 4. Har udlejereren i hus eller husrum, der udlejes til andet end beboelse, af hensyn til lejerens virksomhed foretaget ændringer i det lejede, forsynet det med særlige indretninger, herunder inventar el. lign., kan huslejenævnet tillade, at bestemmelserne i stk. 1 og 2 fraviges i et sådant omfang, som nævnet skønner rimeligt.“

Stk. 4 ændres til stk. 5.

Til § 109.

17) I stk. 1, sidste punktum, efter „nr. 2)“ indføjes: „eller nr. 3)“.

18) Stk. 2 affattes således: „Ej heller kan der under et lejemåls beståen indgås aftale om lejeforhøjelse eller andre ændringer i lejevilkårene, hvorved disse bliver mere byrdefulde for lejeren. Dog kan parterne med huslejenævnets godkendelse træffe aftale om en lejeforhøjelse, der modsvarer udvidet brugsret eller øget brugsværdi som følge af forbedringer, som udlejereren har foretaget ud over sin vedligeholdelsespligt.“

Til § 110.

19) I stk. 2, sidste linje, efter ordene „det lejede“ tilføjes: „jfr. § 66, stk. 1, sidste punktum“.

Til § 112.

20) I stk. 2, 3. linje, efter „der“ indføjes: „— sammenlagt med forhøjelser for forbedringer, der er gennemført efter 1. januar 1959 —“, og i 4. linje ændres „25 pct.“ til: „30 pct.“.

I stk. 3, sidste linje, efter ordene „det lejede“ tilføjes: „jfr. § 66, stk. 1, sidste punktum. På udlejerens begæring kan huslejenævnet inden forbedringens gennem-

Til nr. 16.

I erhvervs- og forretningslejemål vil det ofte være nødvendigt for udlejereren at foretage ændringer i det lejede af hensyn til lejerens virksomhed og indsætte inventar o. lign. Det vil i sådanne tilfælde kunne være rimeligt at give udlejereren adgang til at forlange forudbetaling af leje i videre omfang end tilladt efter bestemmelserne i forslaget for derigennem at opnå en vis sikkerhed for sin investering. Der foreslås derfor åbnet mulighed for, at huslejenævnet i sådanne tilfælde kan fravige reglerne i paragraffens stk. 1 og 2.

Til nr. 17.

Ved tilføjesen til stk. 1 klargøres, at ændring af vilkårene for et lejemål, således at det fremtidig udlejes som arbejder- og funktionærbolig for en virksomhed, medfører, at lejevilkårene er mere byrdefulde for lejeren, og at en sådan ordning derfor kun kan gennemføres med huslejenævnets godkendelse, jfr. lovforslagets § 110.

Til nr. 18.

Den ændrede formulering af stk. 2 indebærer, at det vil være muligt med huslejenævnets godkendelse under lejemålets beståen at træffe aftale om en lejeforhøjelse, der modsvarer udvidet brugsret eller øget brugsværdi som følge af forbedringer, som udlejereren har foretaget ud over sin vedligeholdelsespligt.

Til nr. 19.

Der henvises til bemærkningerne til nr. 9.

Til nr. 20.

Ændringsforslaget til stk. 2 tager sigte på at hindre omgåelse af bestemmelserne ved at gennemføre forbedringer i flere tempi. Endvidere foreslås den i bestemmelsen fastsatte procentgrænse ændret fra 25 til 30.

Vedrørende betydningen af den foreslåede henvisning til § 66, stk. 1, sidste punktum, henvises til bemærkningerne til nr. 9. For at udlejereren inden forbedringens

førelse afgive en vejledende udtalelse om størrelsen af den lejeforhøjelse, der kan forventes godkendt.“

Til § 115.

21) I stk. 2, 1. punktum, efter ordet „leje“ tilføjes: „dog ikke ud over 8 pct. af den pr. 1. september 1939 gældende leje“. I 2. punktum efter ordene „3 pct. af den til enhver tid gældende leje“ tilføjes: „dog højst 6 pct. af lejen ved første udlejning“ og efter ordene „2 pct. af den til enhver tid gældende leje“: „dog højst 3 pct. af lejen ved første udlejning“.

Til § 123.

22) I stk. 2, 2. punktum, efter ordene „det lejede“ tilføjes: „jfr. § 66, stk. 1, sidste punktum, og § 112, stk. 3, sidste punktum“.

Nyt kapitel.

23) Efter § 125 indføres som nyt kapitel:

„Kapitel 00.

Særlige regler om udlejning til beboelse af enkelte værelser, møbleret lejlighed eller del af en sådan.

§ 01. I kommunerne i hovedstadsområdet, jfr. § 126, stk. 2, samt i kommuner med mindst 30 000 indbyggere kan kommunalbestyrelsen, hvis forholdene taler derfor, bestemme, at reglerne i nærværende kapitel skal være gældende i kommunen for udlejning til beboelse af enkelte værelser og møbleret lejlighed eller del af en sådan.

Stk. 2. Vedrører lejemålet værelser, der er en del af en lejlighed, finder reglerne dog kun anvendelse, såfremt der foruden det pågældende lejemål er indgået et eller flere andre lejemål om værelser i samme lejlighed.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsens beslutning i henhold til stk. 1 skal bekendtgøres i Statstidende og i øvrigt på den i kommunen almindeligt brugte måde. Beslutningen skal inden 8 dage indberettes til boligministeren.“

§ 02. Når der træffes aftale om udleje af enkelte værelser, der hidtil ikke har været udlejet, eller når en lejlighed, der ikke forud

gennemførelse kan opnå en vis klarhed over, hvilken lejeforhøjelse der vil kunne forventes godkendt, foreslås der endvidere åbnet adgang til at indhente forhåndsudtalelse herom hos huslejenævnet.

Til nr. 21.

Man har fundet det rimeligt at foreslå, at udlejer, for så vidt angår afsætningsbeløbene til udvendig vedligeholdelse, ikke har pligt til at foretage hensættelser, der er større end de almindelige procentforhøjelser af huslejen, som forslaget åbner adgang til, jfr. herved også ændringsforslag nr. 10.

Til nr. 22.

Der henvises til bemærkningerne til nr. 9 og 20.

Til nr. 23.

Ved ændringsforslaget foreslås de hidtidige kontrolbestemmelser vedrørende enkeltværelser, møbleret lejlighed eller del af en sådan, jfr. kapitel XIII i lovbekendtgørelse nr. 116 af 15. april 1955, opretholdt, for så vidt angår hovedstadsområdet og kommuner med mindst 30 000 indbyggere. For udlejning af enkeltværelser foreslås reglerne anvendelse dog begrænset til tilfælde, hvor der foruden det pågældende lejemål er indgået mindst et eller flere andre lejemål om værelser i samme lejlighed. Det tilsigtes herved bl. a. at lade lejemål i såkaldte „klublejligheder“ blive omfattet af reglerne, medens værelseudlejning til enkelt logerende undtages fra kontrollen.

har været udlejet møbleret, nu helt eller delvis udlejes i møbleret stand, skal lejeaftalen forelægges huslejenævnet og er ikke gyldig uden dettes godkendelse.

Stk. 2. Nyt lejemål kan ikke uden huslejenævnets godkendelse afsluttes på vilkår, der er mere byrdefulde for lejeren end de vilkår, som var gældende ved det hidtidige lejemåls ophør.

Stk. 3. Ej heller kan der under et lejemåls beståen uden huslejenævnets godkendelse indgås aftale om ændringer i lejevilkårene, hvorved disse bliver mere byrdefulde for lejeren.

Stk. 4. Enhver ydelse fra udlejeren, der står i forbindelse med brugen af det lejede, såsom møblering, opvarmning, belysning, forbrug af gas, adgang til afbenyttelse af visse lokaliteter og lignende, anses indbefattet under vilkårene for lejemålet, uanset om der måtte være indgået særskilt aftale herom.

§ 03. De boligretten i henhold til §§ 27, 28 og 29, 1. og 2. punktum, 30 og 31, stk. 1, tilkommende beføjelser henlægges til huslejenævnet, dog således at dette med hensyn til tilbagebetaling efter § 28 alene afgør, om betingelserne herfor ifølge nævnte bestemmelse foreligger, men ikke tilbagebetalingspligtens nærmere omfang, og således at nævnet ikke fastsætter en uopsigelighedsperiode, men kan bestemme, at lejemålet kun kan opsiges med nævnets godkendelse. Huslejenævnet kan derhos udøve beføjelserne efter §§ 27 og 30 af egen drift.

Stk. 2. Er sag rejst for huslejenævnet, kan dette, når omstændighederne taler derfor, bestemme, at lejemålet ikke uden nævnets godkendelse kan opsiges således, at lejeren skal fraflytte det lejede, forinden nævnets afgørelse i sagen er truffet.

Stk. 3. Reglerne i § 34 finder tilsvarende anvendelse, dog således at skriftlig tilkendegivelse fra lejeren, henholdsvis huslejenævnet, over for udlejeren om, at der af lejeren, henholdsvis nævnet, er rejst sag i henhold til reglerne i stk. 1, jfr. §§ 27 og 29, træder i stedet for tingfæstning i § 34, stk. 1 og 3.

§ 04. Med de af forholdets natur følgende forskelligheder finder reglerne i §§ 102-104 tilsvarende anvendelse med hensyn til hus-

lejenævnets virksomhed i henhold til bestemmelserne i nærværende kapitel.

Stk. 2. Huslejenævnets afgørelser i henhold til nærværende kapitel kan af hver af parterne indbringes for boligretten i overensstemmelse med reglerne i § 105. Begge parter er i første instans fritaget for rets-afgifter og brugen af stemplet papir.

§ 05. Har udlejeren opkrævet højere leje end tilladt efter §§ 02 og 03, finder bestemmelsen i § 118 tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Ved overtrædelse af bestemmelserne i §§ 02 og 03 finder reglerne i § 120 tilsvarende anvendelse.“

Til § 126.

24) *Stk. 3, 4 og 5* affattes således:

„*Stk. 3.* I følgende områder:

1. Hovedstadsområdet, omfattende de i stk. 2 omhandlede kommuner,
2. Århus-området, omfattende Århus, Vejlbym-Risskov, Hasle-Skejby-Lisbjerg, Åby, Brabrand-Sønder Årslev, Viby og Holme-Tranbjerg kommuner,
3. Odense-området, omfattende Odense, Dalum, Sanderum, Pårup og Allesø-Næsbyhoved-Brobym kommuner,
4. Ålborg-området, omfattende Ålborg, Nørresundby, Hasseri og Sundby-Hvorup kommuner,
5. Randers-området, omfattende Randers, Dronningborg, Kristrup og Vorup kommuner,
6. Esbjerg kommune,

skal indtil udgangen af marts måned 1961 — i hovedstadsområdet dog indtil udgangen af marts måned 1962 — udlejerens forslag om, til hvem en ledig lejlighed skal udlejes — ud over de i § 129 omhandlede oplysninger — tillige indeholde oplysning om tidspunktet for den pågældende lejlighe-ssøgendes seneste tilflytning til kommunen.

Stk. 4. I de i stk. 3 nævnte områder er det ved udlejning i medfør af reglerne i § 131, stk. 1, og § 135, stk. 1, indtil udgangen af marts måned 1961 — i hovedstadsområdet dog indtil udgangen af marts måned 1962 — en betingelse, at lejeren — ud over de i de nævnte bestemmelser omhandlede betingelser — tillige opfylder de krav med hensyn til varigheden af bopæl i kommunen, som af vedkommende boliganvisningsudvalg

Til nr. 24.

Man har ment at burde tage hensyn til de betænkeligheder med hensyn til en øjeblikkelig ophævelse af adgangen til at stille bopælskrav, som er fremkommet fra en række større byer uden for hovedstads-området. Forslagets overgangsbestemmelser for hovedstadsområdet foreslås derfor udvidet til at omfatte kommunerne i Århus-, Odense-, Ålborg- og Randers-områderne samt Esbjerg kommune. Endvidere foreslås overgangsperioden for hovedstadsområdet forlænget med 1 år til udgangen af marts 1962.

sædvanligt stilles for godkendelse af en lejlighedssøgende. De betingelser med hensyn til varighed af bopæl i kommunen, der stilles af et udvalg i én kommune i et af de i stk. 3 omhandlede områder, skal også anses opfyldt, dersom den pågældende har haft bopæl i et tilsvarende samlet tidsrum i én eller flere af kommunerne i området. Indtil udgangen af marts måned 1960 kan det enkelte udvalg dog højst forlange, at den pågældende lejlighedssøgende har haft stadig bopæl i kommunen i de seneste 2 år forud for det tidspunkt, hvor lejemålet skal træde i kraft. I tiden fra 1. april 1960 til 31. marts 1961 — i hovedstadsområdet dog indtil 31. marts 1962 — kan kravet om forudgående bopæl højst fastsættes til 1 år.

Stk. 5. I de i stk. 3 nævnte områder finder i tiden indtil udgangen af marts måned 1961 — i hovedstadsområdet dog indtil udgangen af marts måned 1962 — bestemmelsen i § 135, stk. 3, tillige anvendelse i tilfælde af forflyttelse efter ansøgning.“

Til § 133.

25) I stk. 1, næstsidste linje, ændres ordene „i væsentlig grad“ til: „i ikke ubetydeligt omfang, herunder ved arbejde i hjemmet,“.

Til § 134.

26) Stk. 2 udgår.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

Til § 150.

27) I stk. 1, 3. og 4. linje, erstattes ordene „før den 16. april 1955“ af: „tidligere“, og i 9. linje udgår ordene „eller ved udøvelse af ejerrettigheder“.

Til § 156.

28) Stk. 1, 3. punktum, affattes således: „Frem sættes inden 15. januar 1959 krav om leje-forhøjelse i henhold til §§ 113 og 114 eller om forhøjelse i medfør af § 37 som

15 Udvalgenes betænkninger m. m.

Til nr. 25.

Ændringen er en konsekvens af ændringsforslag nr. 11, jfr. bemærkningerne foran til dette.

Til nr. 26.

Under hensyn til de stærke indvendinger, der fra visse sider i udvalget er rejst mod bestemmelsen, foreslås denne udeladt.

Til nr. 27.

I konsekvens af det ønskelige i at lette adgangen for enlige til at opnå selvstændig lejlighed, jfr. udvalgets indledende bemærkninger, foreslås de begrænsninger, bestemmelserne i § 150 indeholder, lempet. Det foreslås dels, at datobegrænsningen „16. april 1955“ slettes, og dels at begrænsningerne med hensyn til enliges benyttelse af beboelseslejligheder ved udøvelse af ejerrettigheder helt udgår.

Til nr. 28.

Forslaget medfører en ændring af varslingsfristen for 1. etape af de leje-forhøjelser, hvortil lovforslagene åbner adgang, således at forhøjelserne kan træde i kraft den 1.

følge af bestemmelserne i lov om ekstrordinær grundskyld og ejendomsskyld til kommunen, får forhøjelsen, medmindre parterne træffer anden aftale, virkning fra 1. april 1959 uanset de i §§ 37, 113 og 114 fastsatte frister.“

II. forslag til lov om boligbyggeri.

Af *boligministeren*, tiltrådt af *flertallet* under I:

Til § 3.

1) Stk. 1 affattes således:

„Med henblik på at sikre stabile finansieringsvilkår for nybyggeriet bemyndiges finansministeren til i tiden indtil 1. april 1963 efter samråd med boligministeren og Danmarks nationalbank at foretage opkøb og gensalg af obligationer inden for netto-beløb, hvis størrelse fastsættes på de årlige finanslove.“

Til § 4.

2) I stk. 1 efter „beboelsesejendomme“ tilføjes: „, byggeri i henhold til kapitel V samt kontor- og forretningsejendomme“.

april 1959, såfremt kravet om forhøjelse fremsættes over for lejeren inden 15. januar 1959.

Til nr. 1.

Den bemyndigelse, der ved lovforslagets § 3 tillægges finansministeren til efter samråd med boligministeren at foretage opkøb og gensalg af obligationer, tager sigte på at afbøde virkningerne af pludselige og kortvarige udsving i obligationskurserne, som i begyndelsen særligt vil kunne ramme obligationer fra de nye finansieringsinstitutter, indtil disse har opnået en mere grundfæstet placering på markedet.

Der må derfor lægges vægt på, at den foreslåede bemyndigelse bibeholdes, men den vil kunne gøres tidsbegrænset indtil 1. april 1963 og vil kunne udøves ikke blot efter samråd med boligministeren, men også efter samråd med Danmarks nationalbank.

Til nr. 2.

Efter lovforslaget kan godkendte finansieringsinstitutter kun yde lån til opførelse eller ombygning af beboelsesejendomme.

Ændringsforslaget tilsigter at give institutterne mulighed for også at give lån til byggeri efter kapitel V.

Endvidere har Danske Bankers Fællesrepræsentation i skitsen til et finansieringsinstitut for udlejningsbyggeri også medtaget kontor- og forretningsejendomme under henvisning til det af regeringen påpegede saneringsbehov. Den foreslåede udvidelse betyder ikke, at der skal kunne ydes statsgaranti på lån til kontor- og forretningsejendomme.

Den foreslåede ændring imødekommer dette ønske, men man forudsætter, at långivningen til kontor- og forretningsejendomme baseres på særlige obligationsserier.

3) Stk. 3 affattes således:

„Stk. 3. For institutter, der godkendes i medfør af stk. 1, kan boligministeren efter forhandling med handelsministeren — for så vidt forholdene taler derfor, herunder at instituttet råder over en passende kapital — tillade, at der gøres nedenstående afvigelser fra gældende lovbestemmelser:

1. Uanset bestemmelserne i § 9, stk. 5, i lov nr. 122 af 15. april 1930 om banker, jfr. lovbekendtgørelse nr. 169 af 15. juni 1956, kan direktører, vicedirektører og underdirektører i en bank have sæde i instituttets bestyrelse eller repræsentantskab.

2. Uanset bestemmelserne i § 8 i lov nr. 159 af 18. maj 1937 om sparekasser, jfr. lovbekendtgørelse nr. 327 af 3. juli 1950, kan direktører i en sparekasse have sæde i instituttets bestyrelse eller repræsentantskab.“

Til § 6.

4) I 2. punktum, sidste linje, efter „lån“ tilføjes: „, eller der på anden måde stilles uomtvistelig god sikkerhed efter boligministerens nærmere bestemmelse inden for de i kapitlerne III, V og VI fastsatte lånegrænser“.

Til § 7.

5) I stk. 1 udgår ordene „til parikurs“.

Til nr. 3.

Lovforslagets § 4, stk. 3, bestemmer, at boligministeren som vilkår for at meddele godkendelse af et finansieringsinstitut kan betinge, at staten bliver repræsenteret i instituttets ledelse.

De danske Provinsbankers Forening har foreslået, at denne adgang begrænses til alene at gælde institutter, for hvilke staten i medfør af lovforslagets § 9 tegner garanti-kapital. Danske Bankers Fællesrepræsentation har som forudsætning for deres forslag betinget, at instituttet opnår samme status i forhold til det offentlige som kredit- og hypotekforeningerne, hvilket bl. a. indebærer, at statens beføjelser alene bliver af tilsynsmæssig karakter.

Den foreslåede ændring imødekommer dette ønske, jfr. herved ændringsforslag nr. 8 til § 9.

Den nu vedtagne lov om visse finansieringsinstitutter åbner mulighed for, at direktører, vicedirektører og underdirektører i en bank samt direktører i en sparekasse kan have sæde i et finansieringsaktieselskabs bestyrelse eller repræsentantskab uanset bestemmelserne i bankloven og sparekasseloven.

Den nævnte lov dækker også finansieringsinstitutter efter lovforslagets kapitel II, såfremt de oprettes som aktieselskaber. Den foreslåede ændrede affattelse af stk. 3 tilsigter at åbne en tilsvarende mulighed for institutter med anden organisationsform.

Til nr. 4.

Efter lovforslagets § 6 kan et finansieringsinstitut kun yde lån ud over 75 pct. af ejendommens værdi imod statsgaranti eller kommunegaranti i medfør af reglerne i kapitel III. Den foreslåede ændring tilsigter at give institutterne adgang til at yde lån ud over den anførte grænse imod anden uomtvistelig god sikkerhed efter boligministerens nærmere bestemmelse inden for de i kapitlerne III, V og VI fastsatte lånegrænser.

Til nr. 5.

Ændringsforslaget tilsigter at åbne mulighed for samme berigtigelsesformer som for statslån efter lovforslagets § 41.

6) I stk. 3 affattes sidste punktum således: „Sikkerheden skal bestå i bankgaranti, sådanne aktiver, hvori umyndiges midler kan anbringes, eller obligationer udstedt af et i medfør af § 4 godkendt finansieringsinstitut.“

Til § 8.

7) I stk. 4, 4.-5. linje, ændres „ministeren for handel, industri og søfart“ til: „handelsministeren“.

Til § 9.

8) Som nyt punktum tilføjes:
„Tegning af garantikapital kan gøres betinget af, at staten bliver repræsenteret i instituttets ledelse.“

Til overskriften til kapitel III.

9) I kapiteloverskriften efter „boligbyggeri“ tilføjes: „m. v.“

Til § 11.

10) I stk. 4 erstattes ordet „omfatter“ med: „kan kun omfatte“, og „75 pct.“ ændres til: „65 pct.“

Til § 12.

11) I stk. 1, 2. punktum, erstattes ordet „omfatter“ med: „kan kun omfatte“, og „75 pct.“ ændres til: „65 pct.“

I stk. 2 ændres ordene „eller overtages af mindrebemidlede til eget brug“ til: „til brug for mindrebemidlede ejere“.

I stk. 3 ændres „4 000 kr.“ til: „8 000 kr.“ og „5 500 kr.“ til: „11 000 kr.“. Endvidere udgår 2. punktum.

Til nr. 6.

Efter lovforslagets § 7, stk. 3, kan et finansieringsinstitut yde forskudslån, hvis der stilles sikkerhed i form af bankgaranti eller sådanne aktiver, hvori umyndiges midler kan anbringes.

Den foreslåede ændring tilsigter at give låntageren adgang til også at stille sikkerhed ved deponering af de af finansieringsinstitutterne udstedte obligationer.

Til nr. 7.

Ændringsforslaget er redaktionelt.

Til nr. 8.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringsforslaget til § 4, stk. 3, jfr. bemærkningerne til ændringsforslag nr. 3.

Til nr. 9.

Ændringsforslaget er redaktionelt.

Til nr. 10.

Efter lovforslaget er den nedre grænse for statens overtagelse af garanti for lån fastsat til 75 pct. af ejendommens værdi. Ved ændringsforslaget nedsættes denne grænse til 65 pct., hvorved man tilsigter at gøre det muligt for låntagerne at opnå lån på gunstigere vilkår og dermed en formindskelse af de årlige driftsudgifter.

Der foreslås endvidere en ændring for at gøre det klart, at man ikke behøver at yde statsgaranti for det fulde lånebeløb inden for de i § 12, stk. 1, fastsatte grænser, men kan nøjes med at garantere for en mindre del af lånet.

Til nr. 11.

Den foreslåede ændring af stk. 1 er en konsekvens af ændringsforslag nr. 10.

Formuleringen af stk. 2 foreslås ændret for at bringe den i overensstemmelse med formuleringen af § 48.

Den foreslåede ændring af de i stk. 3 fastsatte maksimumsbeløb for statsgaranti på 4 000 kr. pr. lejlighed i etageejendomme og 5 500 kr. pr. lejlighed i parcel- og række-

Til § 13.

12) Stk. 1 affattes således:

„Statsgaranti kan ydes for lån til forandring af ældre ejendomme ved om- eller tilbygning, hvorved antallet af lejligheder forøges eller der fremkommer enkeltværelser til udleje, til foranstaltninger som omhandlet i §§ 34-36 samt til ombygninger af boliger beliggende i et saneringsområde, når ombygningen udføres i overensstemmelse med en godkendt saneringsplan.“

13) I stk. 3 erstattes ordet „omfatter“ med: „kan kun omfatte“, og „75 pct.“ ændres til: „65 pct.“.

14) I stk. 3 udgår 2. punktum.

Til § 14.

15) I stk. 2, 3. linje, efter „ejerskifte“, indføjes: „jfr. § 120, stk. 2,“.

huse er en konsekvens af den foreslåede ændring af stk. 1. Det samme gælder den foreslåede udeladelse af stykkets 2. punktum.

Til nr. 12.

Efter lovforslagets kapitel VI kan der ydes statslån og tilskud til nærmere angivne moderniseringer af eksisterende ejendomme.

Ved den foreslåede ændring tilsigtes, at der også skal kunne ydes statsgaranti for private lån til sådanne moderniseringer.

Til nr. 13.

Ved ændringsforslaget tilsigtes den i bestemmelsen fastsatte nedre grænse for statens garanti nedsat fra 75 pct. til 65 pct. Der foreslås endvidere en ændring for at tydeliggøre bestemmelsen, jfr. bemærkningerne til ændringsforslag nr. 10.

Til nr. 14.

Efter lovforslagets § 13, stk. 3, omfatter statsgarantien for et ombygningslån den del af lånet, som ligger ud over 75 pct. (efter foranstående ændringsforslag: 65 pct.) af om- eller tilbygningsudgifterne og højst 90 pct. af disse. Hvis de foranstående lån før arbejdernes udførelse overstiger 85 pct. af ejendommens værdi før om- eller tilbygningen, nedsættes den statsgaranterede del af lånet dog med et beløb svarende til overskridelsen.

Ændringsforslaget tilsigter at ophæve den sidstnævnte begrænsning.

Til nr. 15.

Efter lovforslagets § 14, stk. 2, skal statsgaranterede lån indestå i de pågældende ejendomme uopsigelige uanset ejerskifte. Den foreslåede henvisning til § 120, stk. 2, tilsigter at klargøre, at der kan forlanges ekstraordinært afdrag på lånet efter de herom af boligministeren fastsatte bestemmelser.

Til § 15.

16) Stk. 1 affattes således:

„Det er en betingelse for statens overtagelse af lånegaranti, bortset fra garanti i henhold til § 13, at vedkommende kommune påtager sig forpligtelse til at godtgøre statskassen halvdelen af det tab, der måtte fremkomme for staten som følge af garantiforpligtelsen, dog højst 10 pct. af ejendommens værdi.“

Til § 17.

17) I 3. linje efter ordene „jfr. §§ 11-13“ indføjes: „samt kap. V“.

Til overskriften til §§ 22-23.

18) Efter „mindrebemidlede“ indføjes: „ejere“.

Til § 22.

19) I 3. linje efter „mindrebemidlede“ tilføjes: „ejere“.

Til nr. 16.

Efter lovforslagets § 15, stk. 1, er det en betingelse for statens overtagelse af lånegaranti, at den kommune, hvori den pågældende ejendom er beliggende, påtager sig forpligtelse til at godtgøre statskassen halvdelen af eventuelle tab på garantiforpligtelsen.

Efter § 55, stk. 3, kan en kommune imidlertid påtage sig garanti for byggeri, som opføres i en anden kommune. § 15, stk. 1, foreslås ændret i overensstemmelse hermed.

Den i § 15, stk. 1, indeholdte bestemmelse om kommunens garantiforpligtelse ville med grænsen på 75 pct. føre til nogenlunde samme resultat som kommunernes garanti for statslån. Den foreslåede begrænsning af forpligtelsen til 10 pct. af ejendommens værdi tilsigter at undgå den forøgelse af kommunens garantiforpligtelse, som ellers ville blive konsekvensen af den foreslåede nedsættelse af undergrænsen for statsgarantien.

Der kræves ikke kommunegaranti for statslån til modernisering i henhold til kapitel VI. I overensstemmelse hermed foreslås det endvidere at fritage kommunerne for at garantere for statsgaranterede private lån til ombygninger m. v. efter § 13, stk. 1.

Til nr. 17.

Efter lovforslagets § 17 kan kommuner med tilsynsmyndighedens samtykke yde garanti for lån til byggeri som omtalt i § 10, stk. 1, jfr. §§ 11-13, d. v. s. til boligbyggeri.

Det foreslås, at kommunerne også får adgang til at yde selvstændig garanti til byggeri efter lovforslagets kapitel V (byggeri for ungdommen og byggeri med andet socialt og kulturelt formål).

Til nr. 18.

Ændringsforslaget er redaktionelt.

Til nr. 19.

Ændringsforslaget er redaktionelt.

Til § 27.

20) I stk. 3 udgår i 9. linje „dog“, og til stykket føjes som nyt punktum: „Ved parcel- og rækkehusbyggeri til brug for mindre-bemidlede ejere gælder dog de i § 23 fastsatte lånegrænser.“

Til § 29.

21) I stk. 1 og i stk. 2 udgår 3. og 4. punktum.

Til § 48.

22) I stk. 1 efter „Hovedstadsområdet, jfr. § 116,“ tilføjes: „og andre kommuner, der henføres til denne gruppe, jfr. stk. 3.“

Som nyt stk. 2 indføres:

„Stk. 2. Boligministeren kan tillade, at udgifter ud over de i stk. 1 nævnte maksimumsbeløb kan medregnes i den værdi, der danner grundlag for beregning af lånes størrelse, når merudgifterne er foranlediget af, at parcel- og rækkehuse indrettes for stærkt bevægelseshæmmede.“

Stk. 2 bliver stk. 3 og affattes således:

„Stk. 3. Undergår byggeomkostningerne sådanne ændringer, at en forhøjelse eller nedsættelse af maksimumsbeløbene skønnes påkrævet, eller taler særlige forhold for, at en kommune overføres fra en af de i stk. 1 nævnte grupper til en anden, kan boligministeren med tilslutning af folketingets finansudvalg træffe bestemmelse herom.“

Til nr. 20.

Lovforslagets § 27, stk. 3, bestemmer bl. a., at der for byggeri efter §§ 24-26 gælder en lånegrænse på 94 pct. for socialt byggeri og 85 pct. for privat byggeri.

Da der efter §§ 24-26 også kan forekomme parcel- og rækkehusbyggeri til brug for mindre-bemidlede ejere, bør der også her kunne ydes lån op til 90 pct., hvilket ændringsforslaget tilsigter at give mulighed for.

Til nr. 21.

Ifølge lovforslagets § 29, stk. 1 og 2, nedsættes statslånet eller statsgarantien for lån til om- og tilbygninger efter kapitel V, såfremt ejendommen inden byggearbejdernes påbegyndelse er belånt ud over visse grænser.

I overensstemmelse med den foreslåede ændring af § 13, stk. 3 (ændringsforslag nr. 14), foreslås det, at disse begrænsninger bortfalder.

Til nr. 22.

Efter lovforslagets § 48 må håndværkerudgifterne ved parcel- og rækkehuse for mindre-bemidlede ejere ikke overstige visse nærmere angivne beløb, der er forskellige for henholdsvis hovedstadsområdet, købstæderne m. v. og landkommunerne.

Denne inddeling, der svarer til den gældende lovs, forudsætter, at omkostningsforholdene for parcelhusbyggeriet er forskellige i de tre områder. Udviklingen har imidlertid medført, at denne forudsætning ikke altid stemmer med de faktiske forhold. F. eks. viser foretagne undersøgelser, at byggeudgifterne i Århusområdet og i byerne i Frederiksborg amt snarere svarer til niveauet i hovedstadsområdet end til niveauet i de øvrige købstæder. For at give mulighed for en mere smidig gruppering af kommunerne under hensyn til de reelle omkostningsforhold har man derfor foreslået, at boligministeren efter forhandling med folketingets finansudvalg skal kunne henføre en kommune til en anden kommunegruppe.

Under hensyn til, at visse bevægelseshæmmede har brug for særlige indretninger i huset — et behov, der ikke kan tilfredsstilles i parcelhuse, der kan opføres inden for de anførte håndværkerudgifter — har man endvidere foreslået, at når merudgiften er

Til § 55.

23) I stk. 1 erstattes ordene „må antages at være i modstrid med nærværende lovs formål“ af ordene: „efter boligministerens opfattelse må anses for urimelige“.

Til § 56.

24) I stk. 1 ændres nummereringen således: „2)“ udgår. „3)“ og „4)“ bliver heretter: „2)“ og „3)“.

I stk. 1, sidste afsnit, 1. linje, efter ordet „kommune“ indføjes: „i henhold til de ovenfor under a-c omhandlede love“.

Til § 60.

25) I stk. 1, 3. linje, efter „mindrebemidlede“ indføjes: „(med undtagelse af ejendomme, hvortil der bevilges lån i medfør af reglerne i § 124)“.

I stk. 1, 9. linje, ændres ordene „Socialt udlejningsbyggeri“ til: „Byggeri opført af et socialt boligforetagende, jfr. § 11 og kap. XV, eller af en kommune“, og i 16. linje ændres „socialt udlejningsbyggeri“ til: „socialt og kommunalt byggeri“.

I stk. 2, 2. punktum, ændres ordene „socialt byggeri“ til: „socialt eller kommunalt byggeri“.

Stk. 3, 1. punktum, affattes således:

„Ved ombygning af boliger beliggende i et saneringsområde kan boligministeren, hvor særlige forhold taler derfor, yde driftstilskud, når ombygningen udføres i overensstemmelse med en godkendt saneringsplan.“

Som nyt stk. 6 indføjes:

„Stk. 6. I lejligheder, der er særligt indrettet for stærkt bevægelseshæmmede og bebos af sådanne, kan der ydes driftstilskud til indtil 100 m² bruttoetageareal.“

Stk. 6 bliver stk. 7.

foranlediget af behov hos stærkt bevægelseshæmmede, kan håndværkerudgifterne overstige de auførte maksimumsbeløb.

Til nr. 23.

Efter lovforslagets § 55, stk. 1, kan boligministeren nægte at godkende tilbudt kommunegaranti, hvis denne er gjort betinget af opfyldelsen af vilkår, som må antages at være i modstrid med lovens formål.

Den foreslåede ændring tilsigter at give mulighed for at afvise kommunegaranti, også hvis der i øvrigt stilles betingelser, der må anses for urimelige, f. eks. fordi de strider imod lejlovens formål.

Til nr. 24.

Ændringsforslaget er af redaktionel karakter.

Til nr. 25.

Der foreslås visse redaktionelle ændringer i paragraffen for at tydeliggøre, at driftstilskud kan ydes til alt socialt byggeri, herunder til andelsboligforeningsbyggeri, og til kommunalt byggeri. Endvidere er det tydeliggjort, at de fastsatte satser for driftstilskud kun gælder for byggeri, der opføres efter lovens almindelige regler, medens det byggeri, der finansieres med lån efter bestemmelserne i forslaget § 124, kun kan få driftstilskud efter de nugældende satser.

For at imødekomme en henstilling fra boligudvalget for bevægelseshæmmede har man endvidere som nyt stk. 6 foreslået indføjet en bestemmelse om, at når lejligheder er indrettet for og bebos af stærkt bevægelseshæmmede, kan det areal, der lægges til grund ved beregning af driftstilskud, udvides til 100 m² bruttoetageareal. Ændringen svarer til den i lovforslagets § 80 foreslåede udvidelse af arealgrænserne, jfr. ændringsforslag nr. 35.

Til § 66.

26) I stk. 1, 2. punktum, ændres „samt“ til: „ , og endelig gælder det“.

Til § 67.

27) I stk. 2, 7. linje, udgår „særskilt“.
I stk. 3, 1. linje, ændres „stk. 2“ til: „stk. 1“.
I stk. 4 tilføjes som nyt punktum: „Mindstebeløbet på 900 kr. nedsættes med 100 kr. for hvert tilskudsberettiget barn ud over 4, dog at beløbet ikke kan blive mindre end 600 kr.“

Til § 69.

28) Til stk. 2, nr. 1), føjes følgende: „Kommunalbestyrelsen kan dog, når særlige omstændigheder foreligger, fravige dette krav, såfremt der ikke kan anvises boligtageren anden passende lejlighed. For familier med 5 eller færre tilskudsberettigede børn kan kommunalbestyrelsen dog højst fravige kravet for et tidsrum af 2 år.“

I stk. 2, nr. 2), erstattes ordene „selvstændigt vandkloset beliggende i selve lejligheden“ af: „vandkloset i umiddelbar tilknytning til lejligheden“.

Til nr. 26.

Ændringsforslaget er af redaktionel og tydeliggørende karakter.

Til nr. 27.

De foreslåede ændringer vedrørende paragraffens stk. 2 og stk. 3 er redaktionelle.

Efter bestemmelsen i lovforslagets stk. 4 kan lejen eller boligafgiften ved huslejetilskud ikke nedbringes til mindre end 900 kr. årligt for familier. Med henblik på at hjælpe de særlig børnerige familier, der ellers ville komme ud for ret betydelig huslejstigning i forhold til lejen under den nugældende tilskudsordning, foreslås en tilføjelse om, at mindstebeløbet på 900 kr. nedsættes med 100 kr. for hvert tilskudsberettiget barn ud over 4, dog at beløbet ikke kan blive mindre end 600 kr.

Til nr. 28.

Der er i lovforslagets § 69 fastsat visse kriterier, som skal være opfyldt, for at huslejetilskud kan ydes. Efter forslaget kan huslejetilskud således ikke ydes, når lejligheden bebos af mere end 2 personer pr. beboelsesrum. Dette vil kunne virke hårdt for særlig børnerige familier, så længe sådanne familier ikke har mulighed for at få anvist en større lejlighed, og der foreslås derfor en tilføjelse, hvorefter kommunalbestyrelsen kan fravige det nævnte krav. For familier med 5 eller færre tilskudsberettigede børn kan kravet dog højst fraviges for 2 år, hvorved der gives rimelig tid til at søge fremskaffet en lejlighed, der opfylder lovens krav.

Efter forslaget (stk. 2, nr. 2), kan huslejetilskud ikke ydes, bl. a. når lejligheden ikke er forsynet med indlagt vand, afløb for spildevand til kloak, elektricitet og selvstændigt vandkloset beliggende i selve lejligheden. Da det i visse tilfælde vil kunne virke urimeligt, at der ikke er mulighed for at yde huslejetilskud, uanset at lejligheden deler toilet med en anden lejlighed, foreslås en ændring, således at der blot stilles krav om, at vandkloset skal forefindes i umiddelbar tilknytning til selve lejligheden.

Til § 71.

29) I stk. 2 ændres i sidste linje ordet „huslejetilskuddet“ til: „huslejetilskudsbeløbet“, og der tilføjes som nyt punktum: „Er huslejetilskuddet udbetalt med maksimumsbeløbet, jfr. § 67, beregnes reduktionen heraf.“

Til § 72.

30) I 6. og 7. linje ændres ordene „fastsatte maksimumsbeløb for husstandsindkomst“ til: „nævnte beløb på 12 000 kr.“.

I 8. linje efter „200 kr.“ indsættes som nyt punktum: „Børnetillægget på 600 kr. forhøjes eller nedsættes med 10 kr. for hver 7 points, pristallet stiger over eller falder under 438“.

I sidste linje ændres „1. juni“ til: „1. juli“.

Til § 73.

31) I stk. 1, 13. linje, ændres ordet „Lånet“ til: „Lånene“ og i 14. linje „dets“ til: „deres“.

I stk. 2 tilføjes som nyt punktum: „Lånene skal tilbagebetales af de pågældende i løbet af højst 6 år efter deres ydelse.“

Til § 76.

32) Bestemmelsen affattes således:

„Den årlige udgift, som efter fradrag af lejeindtægter og andre indtægter påføres kommunen ved huslejetilskud i medfør af § 75, afholdes endeligt af kommunen med $\frac{2}{3}$ og statskassen med $\frac{1}{3}$.“

Stk. 2. I det beløb, som kan anmeldes til refusion, kan afdrag på lån kun medtages i 50 år med et årligt beløb svarende til $\frac{1}{50}$ af håndværkerudgifterne og omkostningerne ved den pågældende bygnings opførelse uanset lånenes størrelse og afdragsvilkår.

Stk. 3. De refusionsberettigede udgifter til forrentning beregnes — uanset hvordan de i boligerne indestående lån eller egenkapitalen forrentes — efter rentesatser, der fastsættes af boligministeren. Udgifterne beregnes dels af bygningens restanskaffel-

Til nr. 29.

Ændringsforslaget er af redaktionel og tydeliggørende karakter.

Til nr. 30.

Efter lovforslaget reguleres det fastsatte maksimumsbeløb for husstandsindkomst i takt med svingninger i pristallet. Det foreslås, at der også åbnes adgang til regulering af det særlige børnetillæg på 600 kr. i takt med ændringer i pristallet.

Om den foreslåede ændring af den dato, fra hvilken pristalsændringen lægges til grund ved beregningen, henvises til de ændringsforslag nr. 36 ledsagende bemærkninger.

Til nr. 31.

Efter bestemmelsen i § 73, stk. 2, kan kommunen for mindrebemidlede personer yde lån til eller garantere for lån til betaling af boligandel eller boligindskud i det omfang, andelen eller tilskuddet overstiger 7 kr. pr. m² bruttoetageareal. Tilsvarende bestemmelse findes i den nugældende lov. Efter den gældende lov skal sådanne lån tilbagebetales af de pågældende inden 6 år efter deres ydelse, og det foreslås, at en tilsvarende bestemmelse indføres i lovforslaget.

Til nr. 32.

Ved ændringen foreslås de hidtidige regler om statsrefusion af kommunernes udgifter til driften af kommunale folkepensionistboliger videreført, dog således at statens andel foreslås fastsat til $\frac{1}{3}$ af udgifterne.

For de folkepensionistboliger, hvortil der hidtil har været ydet refusion i henhold til bestemmelserne i folkeforsikringsloven, bortfalder adgangen til refusion efter denne lovs regler, jfr. forslaget til lov om ændring i lov om folkeforsikring. Statsrefusion af udgifterne ved driften af sådanne boliger kan fremtidigt ydes efter reglerne i nærværende ændringsforslag, jfr. også bemærkningerne til nr. 37.

sessum, dels af grundens værdi. Ud over den nævnte forrentningsudgift kan der ikke til refusion anmeldes eventuelle administrations- eller reservefondsbidrag til låneinstitut.“

Til § 77.

33) I stk. 1 ændres i 10. linje „kan“ til: „ydes“, og i 13. linje erstattes ordene „ydes et tilskud“ af: „et tilskud, jfr. § 78,“.

Endvidere tilføjes som nyt punktum:

„Tilsvarende lejenedsættelse kan efter kommunalbestyrelsens bestemmelse ydes folke- og invalidepensionister, der bebor lejligheder i ejendomme, der er opført eller erhvervet efter den 1. juli 1951 af en stiftelse, såfremt kommunalbestyrelsen finder lejlighederne egnede og stiftelsen af egne midler yder bidrag til nedsættelse af lejen i de pågældende lejligheder. Kommunalbestyrelsen kan stille krav om godkendelse af særlige vedtægter for sådanne stiftelser.“

Til § 80.

34) Stk. 2 og 3 affattes således:

„Stk. 2. I tilfælde, hvor boligtageren har andre end børn boende hos sig, afgør kommunalbestyrelsen, hvorvidt boligtageren skal betale den almindelige leje pr. m² bruttoetageareal for den del af lejlighedens areal, der overstiger 50 m².

Stk. 3. I lejligheder, der er særligt indrettet for stærkt bevægelseshæmmede og bebos af sådanne, forhøjes de i stk. 1 nævnte arealstørrelser med 15 m². I øvrigt kan kommunalbestyrelsen, når særlige forhold gør sig gældende, tillade, at huslejetilskuddet kommer til at omfatte lejlighedsstørrelser, der overstiger de i § 77, stk. 4, og nærværende paragrafs stk. 1 fastsatte grænser.“

Til § 84.

35) I 1. linje ændres ordet „Familie“ til: „Familier“.

Til nr. 33.

Den første del af ændringsforslaget er redaktionel og tager sigte på at klargøre, at folke- og invalidepensionister under visse nærmere betingelser har ret til huslejetilskud i ejendomme tilhørende sociale boligforetagender m. v., for så vidt ejendommen er påbegyndt efter 1. juli 1951. Bestemmelsen bringes herved i højere grad i overensstemmelse med formuleringen i den hidtidige lovgivning.

For at fremme interessen for stiftelsers tilvejebringelse af boliger for gamle eller invalider foreslås der endvidere indføjet en bestemmelse, hvorefter lejenedsættelse også kan ydes til folke- og invalidepensionister, der bebor egnede lejligheder i ejendomme, der er opført eller erhvervet af stiftelser, uden at der er ydet lån efter byggestøtteloven til opførelsen eller erhvervelsen. Det er dog en betingelse, at stiftelsen af egne midler medvirker til nedsættelse af lejen.

Til nr. 34.

I forbindelse med de foreslåede ændringer til § 48 og § 60, jfr. ændringsforslag nr. 22 og 25, med henblik på de bevægelseshæmmede foreslås der ved en ændring af bestemmelsens stk. 3 åbnet mulighed for at give bevægelseshæmmede, der bor i specielt indrettede lejligheder, huslejetilskud til større lejlighedsarealer end ellers fastsat. I øvrigt er de foreslåede ændringer af redaktionel karakter.

Til nr. 35.

Den foreslåede ændring er af redaktionel karakter.

Til § 86.

36) I stk. 3, 4. linje, efter „finder“ ind-sættes: „dog kun“.

I stk. 3, sidste linje, ændres „1. juni“ til: „1. juli“.

I stk. 4, 4. linje, ændres „31. maj“ til: „30. juni“.

Til § 92.

37) Bestemmelsen affattes således:

„Kommunen bestrider de med admin-istrationen af huslejetilskudsreglerne forbundne udgifter. Udgifterne til huslejetilskud afholdes endeligt af kommunen med $\frac{2}{3}$ og statskassen med $\frac{1}{3}$. For lejligheder med bruttoetageareal under 50 m² refunderer statskassen dog fuldt ud til kommunen den del af huslejetilskuddene, der skyldes, at driftstilskud kun ydes med et nedsat beløb til sådanne lejligheder.

Stk. 2. Kommunen drager omsorg for udfærdigelsen af et særligt regnskab over udgifterne til huslejetilskud. Regnskabet udfærdiges efter nærmere forskrifter, der fastsættes af boligministeren.

Stk. 3. Boligministeren træffer nærmere bestemmelse om udbetaling af statsrefusionen og om revisionen af tilskudsregnskaberne. Med tilslutning af folketingets finansudvalg kan boligministeren træffe bestemmelse om forskudsvis udbetaling af statsrefusionen.“

Til § 111.

38) I stk. 2, 11. linje, udgår ordene „90 pct. af“, og i sidste linje efter ordet „ejendomme“ indsættes: „, med fradrag af et beløb svarende til beboernes indskud“.

39) I stk. 2 tilføjes som nyt punktum: „Midler, der er indbetalt til foretagendets byggefond, kan inden for en af boligministeren fastsat grænse anvendes til tegning af garantikapital for institutter, der opnår godkendelse efter reglerne i lovens kapitel II.“

Til nr. 36.

Da der i de større kommuner, hvor omfanget af de ydede huslejetilskud er særlig stort, kan være vanskeligheder ved at afslutte skatteligningen inden den 1. juni, er det foreslået at ændre datoen 1. juni til 1. juli.

Den foreslåede ændring i bestemmelsens stk. 3, 4. linje, tilsigter at klargøre reglen.

Ændringen i stk. 4 er en naturlig konsekvens af ændringen i stk. 1.

Til nr. 37.

Ved ændringen foreslås de hidtidige regler om statsrefusion af kommunernes udgifter til huslejetilskud til invalide- og folkepensionister med bolig i kommunalt og socialt byggeri samt til huslejetilskud til børnerige familier videreført, men dog således at statens andel foreslås fastsat til $\frac{1}{3}$ af udgifterne.

De samlede udgifter til huslejetilskud til folke- og invalidepensionister samt til familier med børn er i bemærkningerne til lovforslaget anslået til 52 mill. kr. årligt. Statens udgifter til refusion af disse tilskud ifølge ændringsforslag nr. 32 og nærværende ændringsforslag kan anslås til godt 17 mill. kr. årligt. Statens udgifter til huslejetilskud efter den nugældende lovgivning vil for finansåret 1958-59 andrage ca. 16 mill. kr.

Til nr. 38.

Ved den foreslåede ændring skabes der mulighed for tilvejebringelse af flere midler til nyt byggeri gennem belåning af ældre afdelinger i det almennyttige byggeri.

Til nr. 39.

Den foreslåede ændring tager ligesom nedenstående ændringsforslag nr. 40 til § 112 sigte på at øge de sociale boligforetagenders muligheder for ved tegning af garantikapital at medvirke til etablering af finansieringsinstitutter i henhold til lovforslagets kapitel II.

Til § 112.

40) Som nyt stk. 3 indsættes:

„Stk. 3. Midler, der i foretagendets ejendomme er henlagt til fornyelse af tekniske installationer, hovedstandsættelse eller lignende, kan normalt ikke anvendes til andre formål end dem, hvortil de er henlagt. Med boligministerens samtykke kan dog indtil 25 pct. af de samlede midler af nævnte art inden for foretagendet anvendes til tegning af garantikapital for institutter, der opnår godkendelse efter reglerne i lovens kapitel II.“

Til § 117.

41) Stk. 1 erstattes af følgende:

„For at en person efter denne lov kan anses for mindrebemidlet, kræves, at vedkommendes husstandsindkomst, jfr. § 85, stk. 1, ikke overstiger 16 000 kr. med tillæg af 1 000 kr. for hvert hjemmевærende barn. Bestemmelsen i § 72 finder tilsvarende anvendelse, dog således at forhøjelse eller nedsættelse af beløbet 16 000 kr. finder sted med 200 kr. for hver 5 points, pristallet stiger over eller falder under 438, medens forhøjelse eller nedsættelse af beløbet 1 000 kr. finder sted med 25 kr. for hver 11 points, pristallet stiger over eller falder under 438.

Stk. 2. Det i stk. 1 fastsatte maksimumsbeløb kan endvidere med finansudvalgets samtykke forhøjes eller nedsættes i det omfang, der i medfør af § 88 i lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd foretages forhøjelser eller nedsættelser.“

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

I stk. 2 [nyt stk. 3] indsættes i 8. linje efter „nedsættelse“: „af beløbet på 9 000 kr.“.

Til nr. 40.

Der henvises til foranstående bemærkninger til ændringsforslag nr. 39 til § 111.

Til nr. 41.

Ifølge lovforslagets § 117, stk. 1, kræves det, for at en person kan anses for mindrebemidlet, at vedkommende opfylder de økonomiske betingelser for at være nydende medlem af en statsanerkendt sygekasse.

Begrebet har navnlig betydning i følgende relationer:

1. Lejligheder i socialt byggeri skal fortrinsvis suilles til rådighed for mindrebemidlede.
2. Mindrebemidlede kan i et vist omfang opnå statslån til parcelhuse med en lånegrænse på 90 pct.
3. Mindrebemidlede kan opnå statsgaranti for private lån op til samme lånegrænse.
4. Mindrebemidlede børnerige kan få kommunal støtte til betaling af boligindskud.

Da sygeforsikringskommissionen har fremsat ønske om, at man ikke benytter „sygekassegrænsen“ ved definitionen af mindrebemidlethed, foreslås det, at der i loven fastsættes en selvstændig indkomstgrænse baseret på husstandsindkomsten på samme måde som ved huslejetilskud.

Som udgangspunkt ved fastsættelsen af grundbeløbet foreslås det at vælge den indtægt, som efter lovforslagets § 71 er maksimum for opnåelse af huslejetilskud. Denne er for en familie med 3 børn højst 18 000 kr., og når herfra trækkes børnetillægget på 1 800 kr., fås et grundbeløb på omkring 16 000 kr. Det foreslås derfor, at grundbeløbet i § 117 fastsættes til 16 000 kr., hvorved bemærkes, at „sygekassegrænsen“ i hovedstadsområdet efter socialministeriets bekendtgørelse af 3. november 1958 nu udgør 15 200 kr. I forhold hertil er der således tale om en forhøjelse, men det må herved tages i betragtning, at den omstændighed,

at man går over til at regne med husstandsindkomst, samtidig kan indebære en skærpelse.

Efter sygekasseordningen er børnetillægget 1 075 kr. pr. barn, og der foreslås her et tillæg på 1 000 kr. pr. barn.

Ved de foreslåede beløb opnår man at få en yderligere udjævning af indkomstgrænserne, således som man har tilstræbt ved bestemmelsen i § 71, idet en familie med 3 børn vil være mindrebemidlet, blot indtægten ikke overstiger 19 000 kr., medens retten til huslejetilskud som anført falder bort ved en indtægt på 18 000 kr.

Ved reguleringen af „sygekassegrænsen“, således som den finder sted i henhold til folkeforsikringsloven, tages der hensyn til velstandsstigningen i samfundet. Når man nu forlader „sygekassegrænsen“ som kriterium for mindrebemidlet efter boligstøtteloven, bør der også her indføres en regulator, som tager velstandsstigningen i betragtning. Dette foreslås gennemført ved at knytte den regulering, der bør ske i forbindelse med velstandsstigningen, til den i den nye tjenestemandsløn gennemførte regulering af tjenestemandslønninger.

Som konsekvens af den foreslåede ændring af § 72, jfr. ændringsforslag nr. 30, foreslås en redaktionel ændring af bestemmelsens nuværende stk. 2.

Til § 119.

42) I stk. 1, 5. linje, udgår „i 2 år efter lovens ikrafttræden“ og erstattes med: „indtil den 1. juli 1961“.

I stk. 2, sidste linje, ændres „1. juni“ til: „1. juli“.

Til § 120.

43) I stk. 1, 2. linje, efter ordet „eller“ indføjes: „ydelse af“.

Til § 123.

44) Som nyt stk. 4 tilføjes:
„Stk. 4. Overtrædelser af de i henhold til § 2, stk. 3, 2. pkt., udfærdigede forskrifter straffes med bøde.“

Til nr. 42.

De foreslåede ændringer tilsigter at bringe reglen i overensstemmelse med §§ 72 og 86, stk. 3, jfr. ændringsforslag nr. 30 og 36.

Til nr. 43.

Ændringsforslaget er af redaktionel og tydeliggørende karakter.

Til nr. 44.

Efter lovforslagets § 2, stk. 3, bemyndiges boligministeren til at træffe midlertidige foranstaltninger til regulering af bygge- og anlægsvirksomheden, herunder nedrivning af bygninger.

For at kunne imødegå overtrædelser af forskrifter udfærdiget med hjemmel i nævnte bestemmelse foreslås det, at der indføjes

Til § 124.

45) Stk. 2 affattes således:

„Stk. 2. Boligministeren bemyndiges til i perioden fra 1. april til 30. september 1959 at yde statslån og tilskud efter reglerne i lov nr. 107 af 14. april 1955 til indtil 4 000 lejligheder i sociale boligforetagender og til indtil 2 000 lejligheder i parcel- og rækkehuse til brug for mindrebemidlede ejere.“

IV. forslag til lov om ændring af lov om kommunale ejendomsskatter m. v.

Af indenrigsministeren, tiltrådt af flertallet under I:

Til § 3.

Til den foreslåede affattelse af lovens § 5, stk. 1, føjes som nyt punktum:

„Dersom denne grundskyldpromille overstiger 12, kan der dog ske nedsættelse med forskellen.“

V. forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring. (Om personlige tillæg til invalide- og folkepensionister m. v.).

Af socialministeren, tiltrådt af flertallet under I:

Til § 1.

1) I den foreslåede ændring af lovens § 40, stk. 11, ændres „5 pct.“ til: „5,5 pct.“

en straffebestemmelse — dog begrænset til bøder.

Til nr. 45.

Ændringsforslaget tilsigter at gøre det klart, at driftstilskud til det i bestemmelsen omhandlede byggeri skal ydes efter 1955-lovens regler og ikke efter lovforslagets almindelige regler.

Ifølge lovforslagets affattelse af den kommunale ejendomsskattelovs § 5 skal den ordinære grundskyldpromille ikke kunne fastsættes lavere end den for skatteåret 1958-59 gældende grundskyldpromille, heri indbefattet tillægsgrundskyldpromille i henhold til lov nr. 166 af 24. maj 1955.

Den sidstnævnte tillægsgrundskyldpromille blev i henhold til loven af 1955 fastsat til 6, dog højst forskellen mellem 12 og den dagældende ordinære grundskyldpromille. Den samlede kommunale grundskyldpromille er derfor i de fleste købstadkommuner 12, og kun i én kommune — den sønderjyske flække Løgumkloster — er promillen højere end 12, nemlig 16.

Ændringsforslaget giver den pågældende kommune mulighed for at nedsætte den ordinære grundskyldpromille til 12.

Til nr. 1.

Når den samlede lejeforhøjelse træder i kraft, skønnes en forhøjelse af rådigheds-

Ny paragraf.

2) Efter § 2 tilføjes som ny paragraf:

„§ 3.

I regnskabsåret 1959-60 kan kommunerne til personlige tillæg til pensionister efter § 40, stk. 11, i lov om folkeforsikring kun anvende et beløb svarende til 5 pct. af grundbeløbene af den invalide- og folkepension i henhold til lovens § 39, stk. 1, som i det foregående år er udredet i kommunen.“

beløbet til invalide- og folkepensionister til 5,5 pct. rimelig.

Til nr. 2.

I regnskabsåret 1959-60, i hvilket leje-forhøjelsen ikke får fuld virkning, anses en forhøjelse af rådighedsbeløbet til 5 pct. for tilstrækkelig.

Niels Andersen.

N. Chr. Christensen.

Einer-Jensen,
formand.

Holger Eriksen.

Aage Fogh.

Kirsten Gloerfelt-Tarp,
næstformand.

Poul Hansen (Svendborg).

Horn.

Per Hækkerup.

Carl P. Jensen,
ordfører.

Axel Kristensen.

Thorkil Kristensen.

Kryger.

Lorentzen.

Mørk.

Viola Nørløv.

Axel Ivan Pedersen.

Paabøl.

Adolph Sørensen.

Erna Sørensen.

Thestrup.